

Sygn. akt X GC 996/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Stażysta Natalia Głuska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2018 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa G. G. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda G. G. (1) kwotę 1168,50 zł (tysiąc sto sześćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 23 lipca 2016 r.,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1366,80 zł (tysiąc trzysta sześćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt X GC 996/17

UZASADNIENIE

W dniu 13 sierpnia 2016 roku powód G. G. (1) wniósł pozew przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 1 168,50 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23 lipca 2016 roku i kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu, powód wskazał, że poszkodowany A. O. w dniu 7 czerwca 2016r zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności uprawniającą powoda do bezpośredniego dochodzenia roszczeń od pozwanej z tytułu szkody powstałej w dniu 2 czerwca 2016r w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...). Wierzytelność obejmowała zwrot kosztów pojazdu zastępczego oraz podstawienia i odebrania pojazdu zastępczego. W dalszej części powód wskazał, że wystawił poszkodowanemu fakturę na kwotę 4 243,50 zł z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego na okres 13 dni . Stawka za najem pojazdu zastępczego ustalona została na kwotę 250 zł netto. Pozwana, która miała zawartą ze sprawcą szkody umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, po otrzymaniu faktury powoda – uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciła na rzecz powoda kwotę 3 075 zł . Pozwana uznała za zasadny okres najmu za 10 dni ora przyjętą stawkę dobową za wynajem. Ponadto nie znalazła podstaw do zrefundowania kosztów podstawienia i odbioru pojazdu.

W dniu 20 stycznia 2017r Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty (X GNc 2914/16).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwany zakwestionował żądanie co do wysokości.

W ocenie pozwanego brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a najmem pojazdu zastępczego w czasie dłuższym niż 10 dni i wliczania do okresu najmu 3 dni na zakup i sprowadzenie części oraz dodatkowych 3 dni na czynności związane z wykończeniem prac . Pozna podniosła także, że dzienna stawka najmu za jaką powód wynajął poszkodowanemu pojazd zastępczy jest zawyżona i nie odpowiada cennikowi powoda umieszczonemu na jego stronie internetowej. Odnośnie czynności dodatkowych , pozwany podniósł że powód nie wykazał konieczności ich wykonania, ponadto mają one charakter luksusowy i zbyteczny. Ponadto poszkodowany mógł osobiście udać się do wypożyczalni samochodów zastępczych.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje stanowisko. Wskazał dodatkowo, że pozwany dotychczas nie kwestionował stawki za dobę najmu pojazdu zastępczego, ponadto usługa podstawienia i odebrania pojazdu nie jest luksusowa. Poszkodowany zaś nie mógł udać się do wypożyczalni położonej w innym mieście z uwagi na brak pojazdu i możliwości przemieszczania się.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2016r doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o nr rej (...) należący do poszkodowanego A. O.. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym Towarzystwie (...) spółce akcyjnej w W.. Szkoda została zgłoszona pozwanemu.

Bezsporne,

Z uwagi na brak innego pojazdu i konieczność posiadania środka transportu poszkodowany w dniu 7 czerwca 2016r wynajął od powoda, prowadzącego wypożyczalnię samochodów w S. pojazd zastępczy . Pojazd zastępczy podstawiony został do miejscowości P., w której auto było naprawiane . Poszkodowany wynajął pojazd zastępczy marki R. (...) o nr rej. (...) za cenę 250 zł za 1 dobę najmu.

W tym samym dniu poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności – prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego przysługujących mu w związku ze szkodą komunikacyjną pojazdu marki V. (...) powstałą w dniu 2 czerwca 2016r., spowodowaną przez ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu w pozwanym Towarzystwie (nr szkody 115- (...)).

Poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego przez czas naprawy uszkodzonego pojazdu. W dniu 22 czerwca 2016r., w którym zakończona została naprawa pojazdu poszkodowanego, pojazd zastępczy odebrano z warsztatu.

Dowód:

- Umowa najmu k. 11,
- Pełnomocnictwo k 10 ,
- Umowa cesji wierzytelności k. 9
- Oświadczenie najemcy k.12
- zeznania powoda k.75
- kalkulacja naprawy z 8 czerwca 2016r. k.41-44,

W dniu 22 czerwca 2016r powód wystawił poszkodowanemu fakturę vat tytułem najmu pojazdu R. (...) o nr rej. (...) za 13 dni w kwocie netto 3 250 zł (3 397 zł brutto) oraz tytułem podstawienia pojazdu do miejscowości P. i odbioru pojazdu z miejscowości P. – w cenie netto po 100 zł (123 zł brutto). W dniu 22 czerwca 2016r wezwano pozwane Towarzystwo do zapłaty kwoty 4 243,50 zł.

Decyzją z dnia 7 lipca 2016r pozwana przyznała odszkodowanie za szkodę z dnia 2 czerwca 2016r za uszkodzenie pojazdu V. o nr rejestracyjnym (...) w wysokości 8 305,34 zł , w tym z tytułu kosztów rekompensaty za wynajem pojazdu zastępczego kwotę 3 075 zł brutto. W decyzji wskazano, że uznano za zasadne 10 dni najmu przy stawce 307,50 zł brutto, w tym: początek najmu 7 czerwca 2016r, 8 czerwca 2016r – oględziny pojazdu , 9 – 10 czerwca 2016r – 2 dni organizacyjne, 11-12 czerwca 2016r - weekend, 13-16 czerwca 2016r - naprawa. Nie uznano pozycji 2 i 3 faktury (podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego) Od powyższej decyzji powód wniósł odwołanie

Pismem z dnia 14 lipca 2016r pozwana poinformowała o podtrzymaniu wcześniejszej decyzji.

Bezsporne, a nadto dowód:

- faktura Vat z 22.06.2016 k.13
- potwierdzenie nadania korespondencji malowej k. 14
- zgłoszenie roszczenia k.15
- decyzja o przyznaniu odszkodowania k.16 -17
- przesłanie korespondencji elektronicznej , odwołanie z 8 lipca 2016r k.18-20
- pismo A. z 14.07.2016er k. 21

Okres niezbędny na naprawę samochodu marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) według zakresu kwalifikacji naprawy wskazanej w wycenie sporządzonej przez zakład naprawczy uwzględniający oprócz technologicznego czasu naprawy samochodu także techniczny czas naprawy w tym okres niezbędny na przeprowadzenie oględzin, przekazanie informacji o kwalifikacji szkody i wysokości odszkodowania wraz z wyliczeniami , zakup i sprowadzenie części i materiałów , wykonanie badań technicznych , dni wolne od pracy jak też czynności związane z przyjęciem i wydaniem pojazdu – wynosił 14 dni kalendarzowych.

Stawki za wynajem pojazdu odpowiadającego klasie samochodu uszkodzonego w okresie zaistnienia szkody , przy uwzględnieniu stawek w ramach bezgotówkowego rozliczenia kosztów oraz zawarciu umowy na czas nieokreślony na rynku lokalnym obejmującym województwo (...) kształtowała się od 220 do 350 zł netto (270,60 zł do 430,50 zł brutto) (średnio 291,86 zł netto , 358,98 brutto).

Stawki za podstawienie i odbiór pojazdu zastępczego są stawkami umownymi, najczęściej stosowana jest stawka za kilometr liczona od miejsca funkcjonowania przedsiębiorstwa świadczącego usługę najmu do miejsca wskazanego przez klienta i z powrotem wynosząca od 1 do 2 zł netto za km. Koszt poszczególnych usług dodatkowych mógł kształtować się w kwocie netto od 60 do 120 zł (brutto 73,80 zł do 147,60 zł)

Dowód:

- opinia pisemna biegłego sądowego R. S. k. 81-91
- Opinia uzupełniająca biegłego sądowego R. S. k. 109-111
- Akta szkody – płyta CD k. 65

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Na wstępie wskazać należało, że powód uzyskał uprawnienie do dochodzenia pozostałej do wypłaty części odszkodowania na podstawie skutecznie zawartej z poszkodowanym umowy cesji wierzytelności.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. § 2 tego artykułu stanowi, iż wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który w ten sposób zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego jaki go wiązał z dłużnikiem. Przedmiotem przelewu jest wierzytelność tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia (art. 353 k.c.).

W przedmiotowej sprawie, skutek zawartej umowy przelewu wierzytelności przysługującej poszkodowanemu A. O. , wierzytelność należna z tytułu zwrotu kosztów wypożyczenia samochodu zastępczego oraz związanych z nimi usług dodatkowych w postaci podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego przeszła na powoda, który stał się uprawniona do dochodzenia jej od pozwanego Towarzystwa. Pozwanemu natomiast, zgodnie z przepisem art. 513 k.c., przysługiwały przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Podstawę prawną niniejszego powództwa stanowiły przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Zgodnie z art. 4 w/w ustawy ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie natomiast do treści art. 13 ust. 2 ustawy w obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art.22 ust. 1 ustawy). I tak zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Na wstępie wskazać należy, że sprawca szkody ponosi odpowiedzialność za zdarzenie komunikacyjne wywołujące szkodę na zasadach ogólnych – o których mowa w art. 436 § 2 k.c. oraz według zasad określonych w art. 363 k.c., a w wypadku odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń - według zasad określonych w § 2 tego przepisu.

W rozpoznawanej sprawie pozwana nie kwestionowała, swojej odpowiedzialności za szkodę w związku z kolizją z dnia 2 czerwca 2016r, niesporny był także zakres uszkodzeń pojazdu poszkodowanego. Sporną natomiast okazała się kwestia zasadności żądania odszkodowania tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości przekraczającej wypłaconą przez pozwaną kwotę 3 075 zł , która to kwota zdaniem pozwanej zrekompensowała roszczenie o zwrot kosztów najmu pojazdu w całości. Zdaniem pozwanej czas najmu przekraczający 10 dni, pozostaje nieuzasadniony . Ponadto pozwana zakwestionowała czynności dodatkowe w postaci podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego oraz stawkę najmu przyjętą przez powoda.

Koszty wynajęcia samochodu zastępczego niewątpliwie stanowią szkodę pozostającą w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 2 czerwca 2016r, w wyniku którego uszkodzony został pojazd należący do poszkodowanego. Sąd nie miał przy tym wątpliwości co do konieczności najmu pojazdu zastępczego przez czas naprawy.

Zdaniem Sądu usługi dodatkowe świadczone przez powoda w postaci podstawienia pojazdu zastępczego do miejscowości P. i odebranie go z tej miejscowości także pozostawały w związku przyczynowym ze szkodą z dnia 2 czerwca 2016r. Konsekwencją uszkodzenia pojazdu była konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego wraz z podstawieniem takiego pojazdu i jego odbioru. Wypożyczalnia w której poszkodowany wynajął pojazd zastępczy

mieściła się w S. zaś warsztat gdzie naprawiano uszkodzony pojazd – w P. (odległość wynosiła ok. 60 km wraz drogą powrotną).

W ocenie Sądu zarzuty pozwanej okazały się niezasadne.

Czas najmu pojazdu zastępczego odpowiadał okresowi naprawy uszkodzonego pojazdu. W tym zakresie Sąd oparł się przede wszystkim na opinii pisemnej biegłego sądowego. Technologiczny czas naprawy wyliczony przez biegłego na podstawie kalkulacji naprawy nr 115- (...) wyniósł łącznie 5 dni, w tym robocizna blacharska, mechaniczne oraz prace dodatkowe – 3 dni, a robocizna lakiernicza 2 dni. Do tego doliczyć należy 1 dzień na wykonanie oględzin przez ubezpieczyciela i przekazanie kosztorysu naprawy (od 1 do 8 czerwca 2016r.), 3 dni na pozyskanie części zamiennych, 1 dzień na wykonanie czynności wykończeniowych, wysezonowanie powłoki lakierowej, przyjęcie pojazdu do naprawy, jego wydanie, wykonanie badań technicznych, 4 dni wolne od pracy w okresie zakupu i sprowadzenia części zamiennych, naprawy pojazdu, oraz czynności związanych z wykończeniem prac, przyjęcia i wydania pojazdu po naprawie (11-12, 18-19 czerwca 2016r.). Tym samym techniczny czas naprawy samochodu mógł wynieść 14 dni kalendarzowych. Biegły odniósł się też do zarzutów strony pozwanej, że nie znajduje uzasadnienia rozbić prac blacharskich i lakierniczych, bo gdyby je zsumować to otrzyma się 4, a nie pięć dni technologicznego czasu naprawy. Zdaniem biegłego nie można czynności z grupy prac mechaniczno - blacharskich oraz lakierniczych zsumować przed zaokrągleniem do pełnych dni roboczych gdyż prace lakiernicze w odpowiedni wyposażonych warsztatach wykonywane są na innych stanowiskach i w odmiennych warunkach niż grupa czynności mechaniczno – blacharskich. Ponadto należy też uwzględnić system kolejkowania. Biegły podtrzymał też swoją opinię jeśli chodzi o okres potrzebny za zamówienie części zamiennych, który w jego ocenie wynieść powinien trzy dni.

Wszystkie te okoliczności uzasadniają w ocenie biegłego konstatację że techniczny okres naprawy samochodu powinien wynieść 20 dni kalendarzowych.

Odnosząc się do zastrzeżeń pozwanej, że dzienna stawka najmu za jaką powód wynajął pojazd jest zawyżona to podkreślić należy iż w trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany stawki tej nie kwestionował i w decyzji o przyznaniu odszkodowania sam zastosował tę stawkę wyliczając odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Niezależnie od tego z opinii biegłego sądowego wynika, że stawka zastosowana przez powoda kształtuje się poniżej średnich stawek najmu samochodów zbliżonych klasą i standardem pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu stosowanych w okresie zaistnienia szkody w województwie (...). Tym samym nie można uznać, że była to stawka wygórowana.

Także ceny przyjęte przez powoda za usługę podstawienia i odbioru pojazdu nie były wygórowane i wynosiły nieco ponad średnie koszty takich usług na rynku (...) (średnie stawki 110,70 brutto, stawka powoda 123 zł brutto).

Sąd uznał, że przedłożona przez biegłego opinia nie budziła zastrzeżeń co sposobu sporządzenia i treści sformułowanych w niej wniosków. Biegły wykonując opinię oparł się na dostępnym w sprawie materiale dowodowym i w sposób precyzyjny uzasadnił jej treść, a przedstawione przez niego wnioski zostały powiązane z procesem rozumowania. Zastrzeżenia strony pozwanej do treści opinii wyjaśnione zostały przekonywująco w opinii uzupełniającej, w której biegły podtrzymał w całości swoją opinię pisemną. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uznał złożoną opinię za w pełni przekonującą, a tym samym uczynił ją podstawą ustaleń w sprawie.

W konsekwencji Sąd uznał, że powództwo jest zasadne w całości.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c. przy uwzględnieniu art. 14 ust 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152).

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd oparł się na treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów, w tym także na zeznaniach powoda G. G. (2), które ocenił jako wiarygodne oraz na opinii biegłego sądowego, której ocenę Sąd przedstawił już powyżej.

Powyższe ustalenia dały wyraz w punkcie I.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje podstawę prawną w treści art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd stwierdził, że powód wygrał postępowanie w całości, a pozwana obowiązana jest zwrócić powodowi poniesione koszty procesu. Na poniesione koszty powoda złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 59 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 270 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie ((Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa 1 020,80 zł tytułem wynagrodzenia biegłego wypłaconego z uiszczonej przez powoda zaliczki

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji.